Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XLII. Honores Episcopis delati, & Ecclesiarum exstructiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

τὸν θεοσεβῆ, τὸν κοινὸν εὐεργέτην, ἀνυμνοῦντα διετέλουν· φωνῇ τε μιᾷ καὶ ἑνὶ στόματι, κοινὸν ἀγαθὸν ἀνθρώποις ἐκ Θεοῦ χάριτος οἱ πάντες Κωνσταντῖνον ὡμολόγουν ἐπιλάμψαι. ἡπλοῦτο δὲ βασιλικὸν ἁπανταχοῦ γράμμα. τοῖς μὲν τὰς ὑπάρξεις ὑφαρπαγεῖσι τὴν τῶν οἰκείων ἀπόλαυσιν δωρούμενον. τοὺς δ' ἄδικον ἐξορίαν ὑπομείναντας, ἐπὶ τὰς σφῶν ἀνακαλούμενον ἑστίας. ἠλευθέρου τε καὶ δεσμῶν, παντός τε κινδύνου καὶ δέους, τοὺς ὑπὸ τῆς τυραννικῆς ὠμότητος τούτοις ὑποβεβλημένους.

A nuis laudibus prædicantes. Eum cuncti commune quoddam bonum, Dei benignitate humano generi donatum illuxisse, uno ore atq; una voce testabantur. Sed & Imperatoris literæ ubique propositæ legebantur: quibus ii qui bonis suis spoliati fuissent, eorum possessionem beneficio Principis recuperabant: & qui injustè relegati essent, penatibus suis restituebantur. Vinculis quoque & omni periculo ac metu liberabantur ii, qui per tyrannicam crudelitatem iis vexati fuissent.

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ'.

Ἐπισκόπων τιμαί, καὶ ἐκκλησιῶν οἰκοδομαί.

Βασιλεὺς δ' αὐτὸς τοὺς τοῦ Θεοῦ λειτουργοὺς συγκαλῶν, θεραπείας καὶ τιμῆς τῆς ἀνωτάτω ἠξίου. ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἄνδρας ὡσανεὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ καθιερωμένους, φιλοφρονούμενος. ὁμοτράπεζοι δῆτα συνῆσαν αὐτῷ, ἄνδρες εὐτελεῖς μὲν τῇ τοῦ σχήματος ὀφθῆναι περιβολῇ, ἀλλ' οὐ τοιοῦτοι καὶ αὐτῷ νενομισμένοι. ὅτι μὴ τὸν ὁρώμενον τοῖς πολλοῖς ἄνθρωπον, τὸν Θεὸν δ' ἐποπτεύειν ἐδόκει. ἐπήγετο δ' αὐτοὺς καὶ ὅποι ποτὲ στέλλοιτο πορείαν. κἀν τούτῳ τὸν θεραπευόμενον πρὸς αὐτῶν, δεξιὸν αὐτῷ παρέσεσθαι πειθόμενος. ναὶ μὴν καὶ ταῖς ἐκκλησίαις C τοῦ Θεοῦ πλουσίας τὰς παρ' ἑαυτοῦ παρεῖχεν ἐπικουρίας. ἐπαύξων μὲν καὶ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς εὐκτηρίους οἴκους. πλείστοις δ' ἀναθήμασι τὰ σεμνὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας καθηγιασμένων φαιδρύνων.

Caput XLII.

Honores Episcopis delati, & Ecclesiarum exstructiones.

Porrò ipse Imperator ministros Dei à se convocatos, omni obsequio atque honore prosequebatur; eos utpote Deo quem colebat consecratos, non verbis modo, verùm etiam factis humaniter excipiens. Proinde mensæ ipsius adhibebantur homines, externo quidem habitu ac vestitu despicabiles: sed quos ille minimè despicabiles judicabat: quippe qui non externam hominis speciem quæ oculis subjecta est, sed Deum ipsum introspiceret. Adhæc quocumque iter faceret, eos secum deducebat; Deum quem illi colerent, ob id etiam propitium sibi adfore pro certo habens. Quinetiam Ecclesiis Dei plurima ex thesauris suis beneficia subministravit; partim sacras ædes amplificans & in sublime erigens; partim augusta Ecclesiarum sacraria plurimis donariis exornans.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'.

Περὶ τῆς τοὺς πένητας εὐεργεσιῶν Κωνσταντίνου.

Παντοίας τε χρημάτων διαδόσεις τοῖς ἐνδέεσι ποιούμενος. τούτων δ' ἐκτὸς καὶ τοῖς ἔξωθεν αὐτῷ προσιοῦσι φιλάνθρω- D πον καὶ εὐεργετικὸν παρέχων ἑαυτόν, τοῖς μὲν ἐπ' ἀγορᾶς μεταιτοῦσιν οἰκτροῖς τισι καὶ ἀπερριμμένοις, οὐ χρημάτων μόνον οὐδέ γε τῆς ἀναγκαίας τροφῆς, ἀλλὰ καὶ σκέπης εὐσχήμονος τοῦ σώματος προὐνόει. τοῖς δ' εὖ μὲν τὰ πρῶτα γεγονόσι, βίου δὲ μεταβολῇ δυστυχήσασι, δαψιλεστέρας παρεῖχε τὰς χορηγίας βασιλικῷ γέ τοι φρονήματι μεγαλοπρεπεῖς τὰς εὐποιΐας τοῖς οὕτως ἔχουσι παρέχων,

Caput XLIII.

De Constantini in pauperes beneficentia.

Variis deniq; pecuniarum divisionibus egentium inopiam sublevans. Extraneis præterea qui ipsum adirent, humanum se ac liberalem præbebat. Ac miseris quidem illis & abjectis qui in foro mendicant, non pecunias solùm & alimenta ad victũ necessaria, sed etiam vestem ad tegendam corporis nuditatem suppeditari jussit. Illis verò qui cùm ingenui atq; opulenti prius exstitissent, postea mutata sorte in extremas calamitates inciderant, largiora vitæ subsidia cõmodavit. Prorsusq; regio animo magnifica quædam munera in ejusmodi homines conferens, aliis agros

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN